

rent faktisk også en kendsgerning, at beskæftigelsessituationen for de ældre er, som jeg beskrev her før.

Men som sagt: Vi kan ikke bare tage bestik af, hvordan beskæftigelsessituationen er for KAD'erne i København. De indgår selvfølgelig i den samlede statistik på landsplan, og det er det, vi skal tage bestik af, når vi skal diskutere de her ting.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ja, det bliver jo søreme en interessant diskussion om tal, det her.

Jeg vil sige, at jeg synes så, det er utroligt, at det, at samtlige over 50 år ikke bliver fyret, når de bliver 50, betyder, at man ikke kan gå ind for lovforslaget, forstået på den måde, at Socialdemokraterne gang på gang går herop og siger, at der er sket noget på ældreområdet, derfor kan vi ikke støtte forslaget. Det er da en mærkelig måde at få argumenterne til at hænge sammen på.

Det her lovforslag går ud på at sikre ældre, der bliver diskrimineret. Det betyder ikke, at alle bliver diskrimineret, eller der ikke er tendens til et fald; det betyder, at der stadig er nogle mennesker, der bliver diskrimineret på det her område, og det, Enhedslisten ønsker at sikre med det her forslag, er, at de her personer får en mulighed for at prøve de her sager ved en domstol. Det har de ikke i øjeblikket, og vi ønsker at ligestille det med de andre former for diskrimination på arbejdsmarkedet.

Så kan vi diskutere tal her fra nu af til juleaften. Det ændrer ikke ved det principielle i, at nogle stadig bliver diskrimineret.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Lars Kramer Mikkelsen for den tredje, og dermed sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen jeg er da fuldstændig enig i, at talmagi det fører ikke nogen vegne, heller ikke i denne sammenhæng, og derfor har vi også forsøgt at gøre opmærksom på, at det ikke nyttede noget at bruge de her statistikker, fordi tallene rent faktisk taler deres tydelige sprog.

Hvis man kigger på det samlede land, går det rent faktisk den rigtige vej. Derfor kan man jo jonglere med tallene ved at vælge forskellige grupper. Det er det, man har gjort fra Enheds-

listens side, og det har vi forsøgt at fortælle at man skal lade være med.

Intentionen i forslaget er vi jo ikke uenige i. Vi er ikke uenige i, at der skal gøres noget for at få de ældre tilbage på arbejdsmarkedet. Jeg mener rent faktisk, at regeringen har iværksat masser af tiltag, som i øvrigt også har hjulpet, og vi er i øvrigt også enige i, at der ikke skal diskrimineres i forbindelse med jobannoncer og lignende.

Problemet er bare, at vi ikke tror på, at man kan gøre det her med forbud, for situationen vil under alle omstændigheder i forbindelse med jobsamtalen kunne udløse, at dette her sker. Derfor er det, vi siger, at det her foregår bedst ved, at arbejdsmarkedets parter i enighed finder ud af, hvordan det skal løses, og man skal ikke løse det ved forbud.

Thorkild B. Fransaard (FP):

Fremskridtspartiet er imod enhver form for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet – ja, det gælder også for andre områder. Men at gå ind og lave en speciel lovgivning omkring en aldersbetinget diskriminationslov, som der er tale om her, finder vi ikke er rigtigt. Det er jo indirekte at hænge en bestemt folkegruppe ud. Skal vi så også til at lovgive på områder for unge mennesker fra 18 til 25 år, og skal vi så blive ved i den retning? Det kan ikke være rigtigt.

I øvrigt mener jeg ikke, det er det store problem ude på arbejdspladserne, at voksne mennesker over 50 år har vanskeligere ved at få arbejde end andre. Jeg vil endda sige tværtimod. Ude på arbejdspladserne er det sådan, at har man en dygtig maskinarbejder, der eksempelvis er 58 år, eller man har en dygtig bogholder på 58 år, jamen så bliver han da ikke afskediget til fordel for et ungt menneske, som måske ikke har den erfaring.

Det, det kommer an på ude på arbejdsmarkedet, og det gælder også inden for det offentlige, er kvalifikationerne, de forskellige mennesker har, enten man nu har den ene eller anden alder. Jeg vil sige det på den måde, at det faktisk er mere diskriminerende at vedtage den her lov end at forkaste den. De voksne mennesker over 50 år vil jo føle, at det præcis er sådan: at vi herinde tror, at de har nogle specielle vanskeligheder; og som nævnt, det tror jeg ikke de har, tværtimod.

Men der er ét område, hvis vi læser bemærkningerne til dette forslag, hvor jeg giver forslagsstillerne ret. Det er med hensyn til de